

Hirtelen megszűnik ez a dörgés... Tíz perc. Csak a nehéz útegek tüzelnek lassan tovább az ellenséges tüzéségi állásokra. A könnyű útegek is megszólalnak újból. De most több száz méterrel odább lőnek.

— Tüzzsünet! — hangzik a parancs. Beesteledett. A látóhatáron tűz lobog. Óriási füstlobogók lobognak felénk.

A megfigyelő tiszt jelenti, hogy a *Marré-és a Bois Bourru-erődök kigyúltak*... A mi kinzó szellemünk!... Voltaképen már csodálkoztunk is, miért hallgatnak már olyan régen.

Hozzák az első foglyokat. Néhány százat. A bakáknak, akik őket kísérik, van mit mesélniök. Néha, mielőtt leugrottak az árkokba, — mesélik — meghökkenetek, oly rémítő volt a szanaszét heverő, ronggyá tépett hullák látása... De most megvan. A *magaslatot elfoglaltuk*. — Nincs több fogoly? Van, még sokkal több!

A rohamozás nem is olyan nehéz! Nem olyan nehéz, mint a megszállott állásban való tartózkodás, mikor az ellenséges tüzéség tüzel. — De ne gondoljunk ma arra! Vannak foglyaink és — győztünk. Ki tudja, ki él még holnap! Ma ünnepeljünk!

A foglyokkal elvonulnak. Pompás legények ezek a franciák! *Aktiv hadosztályok álltak itt harcban*. Egyenruhájuk jó. Cipőjük tartós. Ilyen embereket foglyul ejteni, büszkévé tehet.

Leszállt az éj. A felkelő hold és a Vénusz tisztán és komolyan ragyog le a földre.

Százezer koronát adjon Szeged a hadiárváknak.

(Saját tudósítónktól.) Dr. Pálffy József árvaszéki elnök hétfőn indítványt adott be a tanácshoz azzal a rendeltetéssel, hogy a májusi közgyűlés elé terjessze. Pálffy azt indítványozza, hogy a vagyontalan szegedi hadiárva segélylyel való támogatására 100,000 koronát szavazzon meg a közgyűlés. Megjelöli a fedezetet és részletes tervet ad arról, hogy az összegből miként támogattassanak a hadiárva. Az indítványt ép azért egész terjedelmében közöljük:

Tekintetes Tanács! A m. kir. Belügy-miniszter ur 161000—1914. sz. körrendeletének szellemében eljárva a hadiárva segélyezésére társadalmi akciót indítottam, amelynek eredményeként 113-an jelentkeztek hadiárva ingyen tartására, vagy örökbe-fogadására, vagy gondozási költségük megfizetésére. Ezeknek az önként vállalt kötelezettségeknél teljesítéséből eddig 7322 korona folyt be a hadiárva alapba és 7982 kor. van a folyó évre az alap javára előírva. Mindez a társadalmi jótékonytársaság és áldozatkész-ségnek legnagyobb elismerésre érdemes megnyilatkozása, azonban a hadiárva nagy és növekvő számának figyelembe vételével nem lesz elegendő.

Előttünk mindennap megismétlődő keserves panaszokból tudjuk, hogy a hadise-

gélyezéssel pedig támogatott családok, a család fő elestével a sokkal mérsékeltebb ellátmányi segélyre utalva nem képesek a mi rendkívül nehéz megélhetési viszonyok között fenntartani, miért is ezek azonnali segélyezéséről addig is, — a míg az állam várható segítése az ellátmányi díjak felemelésével megérkezik, gondoskodni kötelességünk.

A számtalan oldalról igénybe vett társadalmat további áldozatok igénylésével zaklatni nem akarom, különben is az a véleményem, hogy a mikor egyesek meghozták és kétségtelenül jövőben is meghozzák a maguk áldozatát, a város közönségének is példát adóan ki kell venni a maga részét a város vagyontalan hadiárvaik segélyezéséből.

Másrészt azonban a mikor a várostól egy hozzá méltó tekintélyes összegnek megszavazását és rendelkezésre bocsátását várjuk, számolnunk kell a város háborus költségvetésével és annak teherviselési képességével. Gondoskodni kell tehát olyan fedezet kijelöléséről, amely a város nagy gonddal összeállított költségvetését nem érinti és annak egyensúlyát meg nem billenti. Ilyen kijelölendő fedezetnek vélem a gyámtartalék-alap jövedelmét. Ezen alap vagyona a legutolsó gyámpénztári számadás és mérleg adatai szerint 257.275 korona 54 fillér. Az alap jövedelme volt 1915. évben 31345 kor. 43 fillér. 1916. évben várható jövedelme 34574 korona. A tartalék-alap ezen jövedelméből lekötve van 15000 korona az elhagyott gyermekek segélyalapja javára, a többi azonban rendelkezésre áll és a város közönsége által megszavazandó hozzájárulás fedezésére kijelölhető.

Ezek mérlegelése után — a mikor még előadom, hogy előterjesztendő indítványomat az árvaszék f. hó 11. ülésén, valamint a pénzügyi bizottság f. hó 11. ülésén tárgyalta és *elvben elfogadta*, — kérem a t. Tanácsot, méltóztassék közgyűlés elé terjesztetni alábbi indítványomat: Mondja ki a közgyűlés, hogy a vagyontalan szegedi hadiárvaikat 100 000 korona segéllyel kívánja támogatni; e célból az 1916. évtől kezdődően 10 éven keresztül a gyámtartalék-alap le nem kötött jövedelméből évi 10 000 koronát juttat a hadiárva alap javára. Ez összeg átutalása iránt mindenkor az előző évi gyámpénztári számadás és mérleg kormányhatósági jóváhagyása után fog intézkedni.

Az alap továbbra is az árvaszék rendelkezése alatt marad. Rendelgetése, hogy abból zsenge éleikörök, vagy testi foglalkozásuk miatt munka- és kereset-képtelen szegedi hadiárvaik létfenntartásukhoz szükséges segélyben részesíttessenek, feltéve, hogy tartásra köteles és képes hozzátartozóik nincsennek és hadisegélyük, illetőleg ellátmányuk a család fenntartását nem biztosítja. De mindenkor a legfőbb feltétele legyen a segély nyújtásnak annak előzetes és gondos hatósági mérlegelése, hogy a kiskorúak és eltartásra köteles hozzátartozóik nincsenek oly helyen, hogy becsületes és szorgalmas munkával önmagukat fenntartani képesek. Állami gondozás alatt álló hadiárvaik ezen alapról nem segélyezhetők.

További rendelkezése az alapról az, hogy abból vagyontalan hadiárvaik, amikor az életbe lépnek, néhány 100 korona pénzsegélyben részesíttessenek, hogy az által jövő boldogulásuk alapját megvethessék: hogy az ipari pályát választott és arra nevelt fiúárvának legyen miből a szükséges szerszámokat, a varrást elsajátított leány árvának miből a varrógépet, a férjhez menőnek miből a szerény kelengyét beszerezni, és így tovább. . .

Természetesen mindennél fontosabb az, hogy a gyámhatóság arról gondoskodjék, hogy a hadiárva a létfenntartási szükségletek megadásával megérjék azt a kort, amikor további megélhetésükről már önmaguk gondoskodhatnak, ezért a figyelem az előbbi segélyezésre irányítandó és önállósítási segélyre az alap csak akkor és annyiban használandó, amikor és amennyiben a létfenntartási szükségletek lehető kielégítése után arra fedezet marad. Ezért önállósítási segély egy-egy naptári év számadási eredményének lezárása után lesz kiszolgáltatható.

A háziipari kiállítás megnyitása.

(Saját tudósítónktól.) A Felebaráti Szeretet Szövetség háziipari kiállítását dr. Cicatricis Lajos főispán, a kiállítás védnöke vasárnap délelőtt megnyitotta. A megnyitás ünnepélyes formák között ment végbe. A kiállítás terme már jóval a megnyitás előtt megtelt előkelő közönséggel, amelynek sorában ott láttuk dr. Rósa Izso országgyűlési képviselőt, dr. Orkonyi Ede kuriai bírót, dr. Gaál Endre kulturtanácsost és a szegedi társadalom számos kitünőségét; az urihölgyek közül Nónay Dezsőnének és Malina Lajosnének, a kiállítás rendezőinek és Mennyei Lászlóné, Scheide Rezső altábornagyné, Aberle Julia bárónő, Félegyházy Pálné, Sipeki Balás Zoltánné, Striegl F. Józsefné, Veress Károly kuriai bíró neje, Ottóváry Károlyné, Vajda Sándorné, Bubinszky Ernőné, özvegy Csernovitsné és özvegy Szamosy Györgyné nevét sikerült följegyeznünk.

Pontban tizenegy órakor dr. Somogyi Szilveszter polgármester és dr. Szalay József főkapitány társaságában megjelent a főispán, akit *Reök Ivánné*, a Felebaráti Szeretet Szövetség agilis elnöknője üdvözölt. Reökné a többek között ezeket mondotta:

— A Felebaráti Szeretet Szövetség nevében meleg szívéllyel üdvözlöm és köszöntöm kiállításunk tisztelt védnökét, főispán ur önméltóságát, a tisztelt közönséget és meghívott vendégeinket. Köszönöm szíves megjelenésüket és kérem továbbra is jószágos pártfogásukat nemzeti érdekeket szolgáló vállalkozásunkhoz.

— Amint tetszik látni, a fényezés elleni mozgalom nálunk a magyar ipar pártolásává alakult ki, adja Isten, hogy a hazánk iránti kötelességérzetéből ki-ki merítsen hozzá lankadatlan kitartást.

— Izléses elhelyezésben büszke örömmel szemlélhetjük itt honi iparunk szebbnél-szebb termékeit, csodás, gyönyörű himzésű munkákat és mindenből nemzeti lélek szól hozzánk, ragadja meg lelkiünket. Bárcsak urrá lenne mindannyiunkban az a gondolat, hogy amikor magyar kezek munkájával, a magyar ipar termékeivel ékesítjük hajlékunkat és látjuk el szükségleteinket; a nemzeti lét megerősítéséhez járulunk hozzá és országunk javát mozdítjuk elő. Kérem főispán ur önméltóságát, hogy a kiállítást megnyitni sziveskedjék.

Dr. Cicatricis Lajos főispán válaszában örömeinek adott kifejezést, hogy a Felebaráti Szeretet Szövetség eddigi áldásos működési körét most a hazai iparpártolással kibővítette, aminek szép tanúsága ennek a kiállít-

Belvárosi Kávéház a kereskedelem központja.

Minden kedden Erdélyi Kálmán

minden szerdán Vajda János

Elsőrangú kávéházi italok.

Hideg büffet.

Pontos kiszolgálás.

zenekara játszik.

Számos látogatást kér

Strasser Manó

Belvárosi-kávéház vezetője.